

ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଦିବସ

ସମ୍ପର୍କ ବିଶ୍ୱାସର ବଡ଼ ଶକ୍ତି

ମିଶ୍ର କଳ୍ପରୁ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପର୍କ ପାଇଥାଏ । କରୁ ସମୟରେ ପିତା-ମାତା ଏବଂ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ପରି ଆମେ ଏହି ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ପାଇଥାଉ । କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧୁତା ହେଉଛି ଏକ ସମ୍ପର୍କ ଯାହାକୁ ଆମେ ନିଜେ ବାନ୍ଧୁ । ବନ୍ଧୁତା ରକ୍ତର ସମ୍ପର୍କ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କ, ଯାହା ଅନାଦିକ ପ୍ରେମ, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରସାର ପ୍ରତୀକ । ଏଥିରେ ନା ଆସ କୌଣସି ବାନ୍ଧବିତାର, ନା ବୟସର କଟକଣା । ସେ ଯୁବକ ହେଉ କି ବୃଦ୍ଧ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ମହତ୍ୱ ରହିଛି । ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ସର୍ବପରେ ଅଟେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ସଂପର୍କ । ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଏପରି ଏକ ସଂପର୍କ, ଯାହା କୌଣସି ସନ୍ଧିରେ ହୋଇ ନ ଥାଏ କେବଳ ହୃଦୟର ସହିତ ଏହି ସଂପର୍କ ଗଢି ଉଠିଥାଏ । ବନ୍ଧୁତା ହେଉଛି ସେହି ସୁନ୍ଦର ଅନୁଭବ ଯାହା ସମୟର ଗତି ସହିତ ଆହୁରି ନିବିଡ଼ ହୋଇଯାଏ । ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ହେଉଛନ୍ତି, ଯିଏ ଆମକୁ ଭୁଲ ପଥରେ ଚାଲିବା ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ଏବଂ ଖରାପ ସମୟରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ସ୍ଥମ୍ଭ ପରି ଆମ ସହିତ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକରେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ରହିଛି । ବନ୍ଧୁତା କେବଳ ଆଧୁନିକ ସମାଜରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ । ପୁରାଣରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ବନ୍ଧୁତାର ବର୍ଣ୍ଣନା । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏବଂ ସୁଦାମା, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଦ୍ରୌପଦୀ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଉଦାହରଣର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ସମ୍ପର୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର, ଯାହାର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ଦେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ମହାଭାରତରେ ବନ୍ଧୁର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସଖାଙ୍କ ଅନେକ ରଙ୍ଗ ରୂପ ଥିଲା । ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଥିଲେ, ଲୋକଙ୍କ ସହ ହସମଜାକ କରୁଥିଲେ । ନିଜ ଆଖିପାଖର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଭାବ ରଖୁଥିଲେ । ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଓ ତାଙ୍କୁ ଚିତାଇବା ବି ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ରୂପ । ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗବର୍ଣ୍ଣନ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗଦେଶର ରାଜା କରି ସମାଜରେ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ମୂଲ୍ୟ ରଖୁଥିଲେ ତ୍ୟାଗ ଓ ସମର୍ପଣ ମାଧ୍ୟମରେ । ବନ୍ଧୁ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣ ପଛାଇ ନଥିଲେ । ଏହି ପୌରାଣିକ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଶିଖା ଦିଏ ଯେ ସତ କଥା, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ହିଁ ଏକ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁତାର ମୂଳଦୁଆ ଅଟେ । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିବା କିଛି ନିହତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର କାହାଣୀ । ଆନନ୍ଦ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଯେଉଁଥିରେ ଅମିତାଭ ବଚ୍ଚନ ଓ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଖାନ୍ନାଙ୍କ ଦୋଷି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ସେଥିରେ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ଖାନ୍ନା ମରିବା ଯାଏଁ ବି ଅମିତାଭଙ୍କୁ ଜୀବନର ପ୍ରକୃତ ମର୍ମ କଣ ବୁଝାଇ ଦେଇଯାଇଥିଲେ । ଶୋଲେ ଚରିତ୍ରରେ ଅମିତାଭ ବଚ୍ଚନ ଓ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର କର ଜବରଦସ୍ତ ଦୋଷି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଆଜି ବି ଅନେକ ଲୋକ ନିଜ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କକୁ ଜୟ ଭାରତ ଦୋଷି ଭଳି ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ନିଅନ୍ତି । ଯାହାମାନେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଗୀତ 'ତେରେ ଜେହା ଯାର କାହିଁ' ଶୁଣିଲେ ଆଜି ବି ଲୋକଙ୍କ ଆଖିରେ ଲୁହ ଜଳେଇ ଥାଏ, ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ କିଲକି ଦୁହିଁଙ୍କ ଅସୁବିଧାରେ ଦମ୍ଭ ଭଳି ଛିଡ଼ା ହେଉପାରନ୍ତି ତାର ଶିଖା ଦେଇଥିଲା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରେମାଙ୍କୁ । ନବେ ସଶକର କିଛି ଖାସ୍ କଳାକାରଙ୍କ ଭିତରୁ ଅମିତାଭଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଜବରଦସ୍ତ ଅଭିନେତା । ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ କୋ କିତା ଓଡ଼ି ସିନେର ଫିଲ୍ମ ସେ ସମୟରେ ଅନେକ ଚର୍ଚ୍ଚା ସାଜି ଥିଲା । ଛାତ୍ର ସମୟରେ ସାଙ୍ଗମାନେ କେତେ ନିଜର ଆତ୍ମାନ୍ତି ଓ ପ୍ରତିଟି ସମୟରେ ସେମାନେ ସାଙ୍ଗ ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରିପାରନ୍ତି ତାର ଉଦାହରଣ ଏହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଜଗତରେ ବନ୍ଧୁତା ଏବଂ ସମ୍ପର୍କର ପରିଭାଷା ଅତି ଗଭୀର । ଯେଉଁଠି ପରଦା ପଛର ସହଯୋଗ, ସହ-କଳାକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରଙ୍ଗତା ଏବଂ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁଙ୍କ କାହାଣୀ ସିନେମାକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିଥାଏ । ନିତାଇ ପାଲିକର ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆଜିର ଆଧୁନିକ ଓଲିଉଡ଼ ସିନେମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭାବନା ଭାବେ ରହି ଆସିଛି । ସମୟ ଚକ୍ରେ ସଂସାର ରଥ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ବିଜୟ ମହାନ୍ତି ଓ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଲେଙ୍କାଙ୍କ ନିଖୁଣ ଅଭିନୟ ସମସ୍ତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥିଲା । ବସନ୍ତ ନାୟକଙ୍କ ପ୍ରଯୋଜିତ ଏ ଯୁଗର କୃଷ୍ଣ ସୁଦାମା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ମିଥୁନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଓ ଭରମ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଯୋଡ଼ି ଓଡ଼ିଶା ବାସୀଙ୍କ ନିକଟତର ହୋଇପାରିଥିଲା । ଜୀବନରେ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଶୀର୍ବାଦଠାରୁ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ୍ ନୁହେଁ । ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ହିଁ ଜୀବନକୁ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁଖମୟ କରେ । ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଲେ ଆମ ଖୋଜାପଡ଼େ ବନ୍ଧୁ । ଇତିହାସରେ ଏମିତି ଅନେକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ନିଦର୍ଶନ ରହିଛି । ସମୟ, ବୟସ ଓ ସାମା ସରହସ୍ତ ତେଜି ଗଡ଼ି ଉଠିଥିବା କିଛି ବନ୍ଧୁତ୍ୱର କାହାଣୀର ସ୍ଥାୟିତ୍ୱ କଥା ସହଜରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିହୁଏ ନାହିଁ । ଲୋକମାନ୍ୟ ବାଲୁ ଗଙ୍ଗାଧର ତିଲକ ଓ ମହମ୍ମଦ ଅଲୀ ଜିନ୍ନାଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ୱକୁ ଭାରତର ସବୁଠୁ ଚିତ୍ତାକର୍ଷକ ଏତିହାସିକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ କୁହାଯାଏ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋଟିଏ ରହିଲେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଜାତିଧର୍ମ ବାନ୍ଧବିତାର କରେ ନାହିଁ । ଏ ଦୁହିଁଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାଧାରଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଥିଲା ଭାରତରୁ ବ୍ରିଟିସ୍ ଶାସନ ହଟାଇ ସ୍ୱ-ଶାସନ ଚଳାଇବା । ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁତା କଥା ଉଠିଲେ ମନକୁ ଆସେ ଉତ୍ତମ ଗାତା ଓ ଶାନ୍ତନୁ ନାୟକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ଅସମ୍ଭାବ୍ୟ ବନ୍ଧୁତାର କଥା । କୁକୁର ପ୍ରାନ୍ତି ହିଁ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ଆଧାର । ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ସଙ୍ଗୀତ ଦୁନିଆରେ ଚହଳ ପକାଇଲା । ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ସଙ୍ଗୀତ ଶୈଳୀ ସନ୍ମିଶ୍ରଣରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଙ୍ଗୀତ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ତାହା ଆଜି ମଧ୍ୟ ଲୋକପ୍ରିୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଭାରତ ଇତିହାସରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆସିଲେ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ଲେଖିକା ଓ ସଂପାଦକ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଜୟକରଙ୍କୁ ଏଡ଼ାଇ ହେବାନାହିଁ ।

ପରି ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ହେଉଛି ଆଧୁନିକ ବନ୍ଧୁତା । ଡିଜିଟାଲ ବନ୍ଧୁ ହେଉଛି ଆଜିର ଡିଜିଟାଲ ଯୁଗରେ ଜଣେ ସାଥୀ କିମ୍ବା ମାର୍ଗଦର୍ଶକ, ଯିଏ ଆପଣଙ୍କୁ ମୋବାଇଲ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏବଂ ଅନଲାଇନ୍ ସେବାଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ତେବେ ଏଭଳି କହି ରଖୁଛୁ, ଫେସବୁକ୍ ମେସେଜ୍ ଆଦି ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମରେ ହେଉଥିବା ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ ଥାଏ ଅନେକ ବିପଦ । କୌଣସି ବି ଅଜଣା, ଅଚିହ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ସହ ବନ୍ଧୁତା କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ହଜାରେ ଥର ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମର ବନ୍ଧୁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଆଗକୁ ଯାଇ ସ୍ୱାର୍ଥପର ହୋଇ ଧୋକାବାଜ୍ କରପାରନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଫଟୋ କୁଟ୍ରିମ୍ ବୁକିମ୍ବା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅପପ୍ରଚାର କରିପାରନ୍ତି । ଆଉ ଏହାର ଅନେକ ନିଜର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏଥିପାଇଁ ବନ୍ଧୁତା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମର ବନ୍ଧୁକୁ ଭଲଭାବେ ଚାହିଁନିଅନ୍ତୁ ଓ ଜାଣିନିଅନ୍ତୁ ।

କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା,
ମୋ-୯୪୩୭୯୮୫୫୫୬୮

ବନ୍ଧୁତା, ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ସମାଜ

‘ବନ୍ଧୁ’ – କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ, ଏହା ଏକ ଏପରି ଅନୁଭୂତି ଯାହା ମନରେ ଏକ ଅପୂର୍ବ ଖୁସି ଓ ଶାନ୍ତି ଭରିଦିଏ । ଜୀବନର ଜଟିଳ ଓ ଅସୁବିଧା ଭାଗରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଗକୁ କ’ଣ କରିବା କିଛି ବୁଝିପାରୁନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ଆମକୁ ଯିଏତ ଦିଗଦର୍ଶନ ଦେଇଥାଏ । ଦୁଃଖ ହେଉ କି ସୁଖ, ସେ ସବୁବେଳେ ବିନା ସନ୍ଧିରେ ପାଖରେ ଛିଡ଼ାହୁଏ । ଜୀବନର ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ଆମେ ଏହି ସମ୍ପର୍କ ସହ ବିତାଇଥାଉ । ବାଧାବିଘ୍ନ ଆସିଲେ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଖକୁ ହିଁ ଧାଇଁଯାଉ । କେବଳ ସମୟକ୍ଷୟ ପୁଅ କି ଝିଅ ନୁହଁନ୍ତି, ଆମ ବାପା, ମାଆ, ଭାଇ, ଭଉଣୀ କିମ୍ବା ଶିଶୁ ବି ଜଣେ ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପର ବନ୍ଧୁ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଜୀବନର ଚଳାପଥରେ ଜଣେ ସତା ବନ୍ଧୁର ଉପସ୍ଥିତି ଓ ଅବଦାନ ସତରେ ଅତୁଳନୀୟ । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ସୁଦାମାଙ୍କ ଅତୁଳନୀୟ ବନ୍ଧୁତା ଆଜି ବି ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଚିରସ୍ମରଣୀୟ ଓ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ । କିନ୍ତୁ ଆଜିର ଆଧୁନିକ, ସ୍ୱାର୍ଥପର ଓ ବସ୍ତୁବାଦୀ ଦୁନିଆରେ ବନ୍ଧୁତାର ଏହି ପବିତ୍ର ସଂଜ୍ଞା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଦଳିଯାଇଛି । ଆଜିର ସମାଜରେ ବନ୍ଧୁତା ଅପେକ୍ଷା ‘ସ୍ୱାର୍ଥ’ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଯେଉଁଠି ସ୍ୱାର୍ଥ ଅଛି, ଆଜି ସେଠି ବନ୍ଧୁତାର ଆଦରଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ବିନା କୌଣସି ଲାଭ କିମ୍ବା ସ୍ୱାର୍ଥରେ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ିବା ଆଜିର ସମୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରଳ ହୋଇଗଲାଣି । ଯେତେବିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ବନ୍ଧୁକି ଯାହାକୁ ପାଉଛି, ସେତେବିନ ସମ୍ପର୍କ ନିବିଡ଼ ଥାଏ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାର୍ଥ ପୂରଣ ହୋଇଗଲେ କିମ୍ବା ଲାଭ ମିଳିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲେ ସେହି ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଦେଖା ସମୟ ଲାଗେନାହିଁ । ଆଜି ଲୋକମାନେ ଟଙ୍କା, ପଦବୀ ଓ ଖ୍ୟାତି ସେହି ବନ୍ଧୁତା ବାନ୍ଧୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କାମରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ । ସମାଜ ଏପରି ଏକ ଦିଗରେ ଗତି କରୁଛି ଯେଉଁଠି ନିସ୍ୱାର୍ଥପରତା କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ରହୁନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ସ୍ୱାର୍ଥ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ବନ୍ଧୁତାର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କମ୍ । ଅନେକ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଏ, ଜଣେ ବନ୍ଧୁର ବିପଦ ସମୟରେ ଆମେ ନିଜେ କଷ୍ଟ ସହି, କାହାଠାରୁ ଧାର-ଉଧାର କରି ମଧ୍ୟ ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଉ । କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସମ୍ପର୍କରେ ଚିନ୍ତା ଆସିଯାଏ । ସେହିପରି, କିଛି ବନ୍ଧୁ ଏପରି ଅତ୍ୟାଧିକ ଯାହାକି ପାଇଁ ଆମେ ଜୀବନର ସବୁକିଛି ଛାଡ଼ି ଦେଇଛୁ, ମାତ୍ର କୌଣସି ନୂଆ ବନ୍ଧୁ ମିଳିଗଲେ

ସେମାନେ ଅତୀତର ସମସ୍ତ ତ୍ୟାଗ ଓ ସହଯୋଗକୁ ସହଜରେ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି । ଅତେ ହେଲେ ବି ଭାବନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅତୀତରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଟି ତାଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ ସବୁ କରିଥିଲା । ଆଜିର ବିଚିତ୍ର ଦୁନିଆରେ ଯିଏ ଛଳନା ଓ ବାବୁକାରିତା କରୁଛି, ସେ ଭଲ ବନ୍ଧୁର ଆଖ୍ୟା ପାଉଛି, ଆଉ ଯିଏ ସତେଚରା, ଆଦର ଓ ଆନ୍ତରିକତା ସହ ଭଲପାଉଛି, ସେ ଆଜି ବନ୍ଧୁତାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛି । ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଗଢ଼ିଉଠିଥିବା ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ଗୋଟିଏ ସାମାନ୍ୟ ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା ଯୋଗୁଁ ଭାଙ୍ଗିଯାଉଛି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ହେଉଛି, ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁ ସହ ବିନେ ସବୁ ଗୋପନ କଥା ବୁଝାଯାଇଥିଲା, ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ପରେ ସେହି ବନ୍ଧୁ ହିଁ ଶତ୍ରୁ ସହ ମିଶି କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ପଛାଇନାହିଁ । ଏହିସବୁ ପ୍ରଚାରଣା ଓ ଛଳନା କାରଣରୁ ଆଜି ମଣିଷ କାହାକୁ ସହଜରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନୁଆଁ ବନ୍ଧୁଟିଏ କରିବାକୁ ପଛପୁଆ ଦେଉଛି । ପ୍ରତିଟି ସମ୍ପର୍କରେ ସନ୍ଦେହ ଓ ଭୟର ଛାୟା ଦେଖାଦେଉଛି । ଛଳନା, ପ୍ରଚାରଣା ଓ ସ୍ୱାର୍ଥପରତାର ଏହି ବିଷାକ୍ତ ପ୍ରେତ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ସତା, ନିସ୍ୱାର୍ଥପର ଓ ଶୁଭାବାନ୍ ବନ୍ଧୁ ପାଇବା ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବେ ଆଜିର ସମାଜରେ ଏକ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଏସବୁ ନକାରାତ୍ମକ ପରିସ୍ଥିତି ସତ୍ତ୍ୱେ, ବନ୍ଧୁତାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋକ ଲିଭିଯାଇନାହିଁ । ଆଜି ବି ସମାଜରେ କିଛି ନିସ୍ୱାର୍ଥପର, ତ୍ୟାଗ ଓ ହୃଦୟବାନ୍ ମଣିଷ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ବନ୍ଧୁତାର ପବିତ୍ରତା ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଆଜି ବି ଅଛିରହିଛି । ‘ବନ୍ଧୁତା ବିଦସ’ କେବଳ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ମେସେଜ୍ କିମ୍ବା ଫଟୋ ପୋଷ୍ଟ କରିବାର ବିନ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ନିଜ ଅନ୍ତରାତ୍ମାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ଓ ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା କରିବାର ସମୟ । ଆମକୁ ନିଜକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ହେବ — ଆମେ ନିଜେ କାହା ପାଇଁ ଜଣେ ସତା, ନିସ୍ୱାର୍ଥପର ଓ ବିଶ୍ୱବନ୍ଦୀୟ ବନ୍ଧୁ ହୋଇପାରିଛେ ତ ? ସ୍ୱାର୍ଥର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ଉଠି ସମ୍ପର୍କକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା, ପ୍ରତିବଦ୍ଧରେ କିଛି ନ ରାହି ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ବିପଦ ସମୟରେ ଆତ୍ମନିକଟତାର ସହ ସାଥ ଦେବା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁତାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିଚୟ । ଯଦି ଆମେ ନିଜେ ସତେଚରା ଓ ନିସ୍ୱାର୍ଥପର ହେବା, ତେବେ ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବେ ଏହି ବଦଳୁଥିବା ସମାଜରେ ପୁଣିଥରେ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁତା ର ହଜିଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟବୋଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ଜୀବନର ଚଳାପଥ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଉଠିବ ।

ଅଶ୍ୱିନୀ ତରାଜ, ମୋ- ୭୭୮୭୦୦୧୦୦୧

ସମର୍ପଣରେ... ଅଛି ଆନ୍ତରିକ ସନ୍ତୁଳନ

ସ୍ୱାମୀ ଚିନ୍ମୟାନନ୍ଦ କହିଛନ୍ତି, ଯେ ‘ଯୋଗ କ୍ଷେମ’ ବହାମହାନ୍ (ମୁଁ) ତୁମର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରା କରୁଛି ତଥା ଯାହା କିଛି ତୁମର ପାଖରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି, ଏହାର ସଂରକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ । ବାସ୍ତବରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଅଟେ । ଯଦି ଆମେ ଟିକିଏ ଅତଳ ନିଜର ଜୀବନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା, ତା’ହେଲେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପୂରା ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ଶ୍ଳୋକକୁ ନିଜ ଜୀବନର ଅଂଶ ବନେଇ ଥାଉ, ତା’ହେଲେ ଆମେ ଚିନ୍ତା କରିବା ତଥା ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଉ ଥାଉ କି କ’ଣ ଈଶ୍ୱର ଆମର ଦେଖାଶୁଣା କରୁଛନ୍ତି ନା ? ନାହିଁ । ଏହାର ବିପରୀତ ଆମେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଜାଣି ନେବା ଯେ ତାହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମର ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥାଏ । ଜୀବନରେ କିଛି ସମୟରେ ଭୋଗ, ଦୁର୍ବଳତା ଆଉ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବଧାନ ଅବଶ୍ୟ ଆସିବ । ସ୍ୱୟଂକୁ ଈଶ୍ୱର ତଥା ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରତି ସମର୍ପିତ କରି ଏବଂ ଶାନ୍ତ ତଥା ଅବିଚଳ ମନରେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପାଳନ କର । ଯାହା କିଛି ବି ହେଉଛି ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପହାର ଅଟେ, ଯାହା ଅନ୍ତରଃ ଆମର ନିଜର ବିକାଶ ହେବୁ । ଅନବଶ୍ୟକ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ । ସମସ୍ତା ସବୁ ସମୟର ସହିତ ସ୍ୱୟଂ ତୁର ହୋଇଯାଏ । ଈଶ୍ୱରତଥା ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାରେ ବିଶ୍ୱାସ ବଜାୟ ରଖ, ହର୍ଷିତ ରୁହ । ଏତେ ଶକ୍ତ ରଖି ସବୁ ଚିନ୍ତାକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚରଣରେ ସମର୍ପିତ କରିପାରିବ । କାହିଁକି ହେବନି ? ପ୍ରୟାସ କର । ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ମାନସିକ ପୀଡ଼ାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥାଏ । ଏବେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କିଛି ବି ଅଶୁଭ ହେବ ନାହିଁ । ଆପଣ ସ୍ୱୟଂଦେଖନ୍ତୁ । ଏହି ସବୁ କେବଳ ଆପଣଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ଅଟେ । ତାଙ୍କର ଧାରାର ସହିତ ବଢି ଯାଆନ୍ତୁ । ଈଶ୍ୱର ସବୁକାଣିଆନ୍ତି । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିବେକଶାଳୀ ଆଉ ଜ୍ଞାନସୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମକୁ ଏମିତି ବାତାବରଣର ସମ୍ପର୍କରେ ଆଶୀର୍ବାଦି, ତାହା କେବଳ ଏଥିପାଇଁ କିଏହା ଆମର ଅନ୍ତଃମୁଖୀ ବିକାଶର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ମାର୍ଗ ଅଟେ ।

